

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. et Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **M. H.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyněm
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2023, č. j. 142405/2017/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí řízení o záznamu bodů v registru řidičů

1. Městský úřad Nymburk (dále jen „městský úřad“) oznámením ze dne 29. 3. 2017 žalobci sdělil, že ke dni 26. 3. 2017 dosáhl v bodovém hodnocení řidičů celkového počtu 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o

změnách některých zákonů (zákona o silničním provozu), městský úřad žalobce současně vyzval k odevzdání řidičského průkazu.

2. Žalobce uplatnil námitky proti veškerým záznamům bodů v registru řidičů a navrhl doplnit spisový materiál o způsobilé podklady pro tyto záznamy.
3. Městský úřad si v průběhu správního řízení opatřil mj. následující podklady k přestupkům projednaným v tzv. blokovém řízení podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinného do 30. 6. 2017 (dále jen „přestupkový zákon“):
 - a) Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, oddělení hlídkové služby Vinohrady, ze dne 21. 10. 2015 (dále jen „oznámení ze dne 21. 10. 2015“), podle kterého žalobce dne 21. 10. 2015 v 10:15 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 21. 10. 2015, č. E2356656.
 - b) Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, obvodního oddělení Sadská, ze dne 16. 9. 2016 (dále jen „oznámení ze dne 16. 9. 2016“), podle kterého žalobce dne 15. 9. 2016 v 17:20 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 15. 9. 2016, č. L1065618.
 - c) Příkaz Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností, oddělení správního řízení, ze dne 2. 12. 2016 (dále jen „příkaz ze dne 2. 12. 2016“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, kterého se (stručně řečeno) dopustil tím, že dne 24. 10. 2016 v 14:50 v Praze 10, ulici Jižní spojka ve směru od Spořilova na Černý Most při přejíždění z prostředního do pravého jízdního pruhu zachytil přední část svého nákladního vozidla tovární značky Scania levou zadní část osobního vozidla tovární značky Škoda Fabia jedoucího v pravém jízdním pruhu ve stejném směru jízdy, které bylo po střetu odhozeno do levého jízdního pruhu a střetlo se s pravou částí projíždějícího osobního vozidla tovární značky Ford Fiesta. Tím žalobce porušil povinnost stanovenou § 12 odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 2 000 Kč. Příkaz nabyl právní moci dne 28. 12. 2016.
 - d) Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Kolín, obvodního oddělení Český Brod, ze dne 27. 3. 2017 (dále jen „oznámení ze dne 27. 3. 2017“), podle kterého žalobce dne 26. 3. 2017 v 15:05 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Součástí správního spisu je též kopie pokutového bloku ze dne 26. 3. 2017, č. E2014898.
4. Z výpisu z žalobcova bodového hodnocení řidiče vyplývá, že za přestupek ze dne 21. 10. 2015 byly žalobci zaznamenány dva body, za přestupek ze dne 15. 9. 2016 tři body, za přestupek ze dne 2. 12. 2016 pět bodů a za přestupek ze dne 26. 3. 2017 tři body.

Posledním ze spáchaných přestupku tak žalobce dosáhl v bodovém hodnocení řidičů maximálního počtu 12 bodů.

5. Městský úřad žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné rozhodnutím ze dne 18. 10. 2017, č. j. MUNYM-070/50452/2017/Rich, a provedený záznam 12 bodů ke dni 26. 3. 2014 potvrdil (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).
6. Proti rozhodnutí o námitkách podal žalobce odvolání, v němž obdobně jako později v žalobě zpochybňoval způsobilost pokutových bloků jakožto podkladů pro záznam bodů.
7. Žalovaný v záhlavím označeném rozhodnutím ze dne 25. 1. 2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí o námitkách potvrdil. Předeslal, že v rámci řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů se zkoumá způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam a správnost provedených záznamů z hlediska počtu zaznamenaných bodů tak, aby tento počet odpovídal příloze zákona o silničním provozu. Ztotožnil se se závěrem městského úřadu, že záznamy byly provedeny v souladu se zákonem, tedy ve správné výši a na základě způsobilých podkladů. Neshledal vady ve vyplnění jednotlivých položek žádného z pokutových bloků. Městský úřad správně a v souladu se zákonem vycházel z příkazu ze dne 2. 12. 2016 a z jednotlivých oznámení o uložení pokut v blokovém řízení a vyžádal si i jednotlivé pokutové bloky. Z nich je zřejmé, že osoba přestupce je identifikována jménem i příjmením, datem narození či rodným číslem, adresou místa trvalého pobytu, její totožnost je vždy ověřena občanským, případně řidičským průkazem, popis skutku je dostatečně specifikován datem i časem a místem spácháním v dostatečně konkrétní míře. Jsou z nich patrné i výše pokuty, včetně slovního vyjádření, datum i místo pořízení bloků, označení oprávněné úřední osoby a datum a podpis přestupce, který jím potvrzuje pravdivost a správnost údajů a současně dává najevo, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení i s údaji uvedenými v pokutovém bloku. Žalovaný uzavřel, že pokutové bloky obsahují dostatek údajů pro zařazení konkrétního protiprávního jednání k jednotlivým porušením vybraných povinností pod příslušné položky přílohy zákona o silničním provozu, která určuje počet bodů.

II. Obsah podání účastníků

8. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí o námitkách a nařízení nového projednání jeho námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Namítá, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a upřednostnil některé důkazy v neprospěch žalobce. Žalovaný také ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve shodných věcech, čímž narušil právní jistotu žalobce. Upozorňuje, že v odvolání napadal způsobilost jednotlivých podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v odvolacím řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika správních rozhodnutí, jejichž stejnopisy připojuje k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
9. Žalobce dále nesouhlasí s názorem žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí orgánu veřejné moci. Žalobce

připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, o místě a době spáchání přestupku, o tom, čeho se přestupce dopustil, a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Podle žalobce nelze z pouhého podpisu na pokutovém bloku dovozovat, že by přestupce udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.

10. Z podkladových rozhodnutí musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nestačí tak podle žalobce formulovat porušení povinnosti podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu jako „*telefonování za jízdy aj.*“, protože ze specifikace musí být zřejmé, že přestupce tuto povinnost porušil za jízdy, jako řidič a že netelefonoval např. se sadou *hands-free*. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu slovy „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla, nebo jako spolujezdec a pak by nepodléhal evidenci bodů. Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
11. Těmito standardy pak žalobce poměřuje pokutové bloky ze dne 21. 10. 2015, ze dne 15. 9. 2016 a ze dne 26. 3. 2017. Vyčítá jim, že v nich není dostatečně zjištěna ani ověřena osoba přestupce, protože údaje jsou nečitelné nebo chybí (například rodné číslo a datum narození). Dále v nich chybí popis místa, doby a jednání samotného, případně jsou tyto údaje uvedeny nečitelně. Údaj o místě je ve všech případech nejednoznačný pro chybějící celý název obce (případně pro jeho zkratkovitý zápis) i ulice místa spáchání. Z popisu přestupkového jednání ani z jednoho pokutového nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani její propojení s porušenou zákonnou povinností (ze zápisu sice vyplývá porušení konkrétního paragrafu, např. § 6 nebo § 7, ale už ne jakého bodu či písmene). Také právní kvalifikace přestupkového jednání je ve všech pokutových blocích uvedena zkratkovitě. Tyto údaje jsou podle žalobce zčásti nečitelné, zčásti nejsou vypsány. V kolonce finanční sankce není ani v jednom případě zřejmé, zda spolu koresponduje její výše slovy i čísly, protože údaje chybí nebo nejsou úplné. Dále v pokutových blocích není jednoznačně zaznamenáno místo vydání pokutového bloku a vlivem nečitelného zápisu z nich není jasné, zda obsahují všechny požadované údaje o vydávající oprávněné osobě, včetně jejího podpisu. Přezkoumatelnost pokutových bloků znemožňuje i zápis data vyhotovení a převzetí. Konečně z nich není zřetelný podpis přestupce, který prokazuje souhlas s projednáním přestupků v blokovém řízení.
12. Podle žalovaného není žaloba důvodná, proto ji navrhuje zamítnout. Přestože je žaloba několikastránková, samotné žalobní námitky žalovaný považuje za „*obsahově chudé*“ a obdobné odvolacím námitkám. Žalovaný i městský úřad postupovaly v souladu se zásadou dle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, i s judikaturou. Odkazovaná rozhodnutí nejsou pro věc relevantní. Ani jedno z pochybení, kterými se správní orgány zabývaly, v žalobcově věci nenastalo. Žalobce obecně formuloval důvody, pro které by pokutový blok nemusel být způsobilý, a uvedl, že žalovaný ani městský úřad nezabývaly pokutovými bloky. Z napadeného rozhodnutí vyplývá podle žalovaného opak. Žalovanému navíc přísluší posoudit pouze to, zda byl na základě pokutových bloků zapsán žalobci

správný počet bodů. Ze všech pokutových bloků žalobce vyplývá, že byly uloženy (řádně identifikovanému žalobci) pro jasně specifikovaný přestupek (jak slovně popisem skutku, tak s uvedením paragrafového znění), který byl s žalobcem projednán, s čímž žalobcem souhlasil, když je podepsal. Na všech pokutových blocích je uvedena pokuta slovem i číslem, podepsaná oprávněná úřední osoba (řádně identifikovaná) a konečně je na nich uvedeno datum a místo vydání i datum a místo spáchání přestupku.

III. Posouzení věci soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
14. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné jednání nařizovat, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z napadeného rozhodnutí, podání účastníků a obsahu správního spisu. Dokazování soud neprováděl. Žalobcem přiložené listiny k žalobě se vztahovaly k současně vznesenému návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, který soud usnesením ze dne 11. 4. 2023, č. j. 51 A 17/2023-21, zamítl, případně šlo o kopie několika správních rozhodnutí v typově obdobných věcech nebo pokutových bloků jiných osob, jejichž provedení k důkazu by bylo nadbytečné a pro věc nerozhodné (k tomu viz dále).
15. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu „[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[s]bledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí“.
16. Soud úvodem poznamenává, že z porovnání odvolání a žaloby vůči napadenému rozhodnutí je zřejmé, že žalobce jej příliš pozorně nečetl, protože opakuje obdobnou argumentaci, s níž se žalovaný vypořádal, aniž na toto vypořádání z napadeného rozhodnutí s potřebnou mírou podrobnosti žalobce v žalobě reaguje. Žaloba také obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto i soud opětovně zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nichž „míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty“.
17. Žalobce je přesvědčen, že se žalovaný nezabýval tvrzenou nezpůsobilostí podkladů pro záznam do bodového hodnocení řidiče. Ze str. 7–10 napadeného rozhodnutí nicméně vyplývá opak. Pokud žalobce v žalobě poukazuje na několik rozhodnutí jiných správních orgánů s tím, že z nich vyplývá ustálené správní praxe, podle které se správní orgány zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro záznam bodů, soud k tomu uvádí, že přesně takto postupovaly správní orgány i v této věci. I pokud by snad žalobce měl v tomto ohledu legitimní očekávání, nebylo správními orgány porušeno. Soud dodává, že v odvolání

žalobce jen obecně uvedl, že obdobné podklady označily za nezpůsobilé Krajský úřad Moravskoslezského kraje a Krajský úřad Jihočeského kraje, aniž by specifikoval a doložil konkrétní rozhodnutí, v nichž se tak mělo stát. Žalovaný nebyl za této situace povinen z vlastní úřední činnosti pátrat po těchto nijak nespecifikovaných rozhodnutích a blíže se jimi zabývat (viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 5. 2021, č. j. 77 A 21/2021-59, odst. 26–27).

18. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, nebo ze dne 1. 12. 2022, č. j. 10 As 261/2021-34). Tato ustálená judikatura důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
19. Byly-li zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení), je třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
20. Jak již soud zmínil výše, v posuzované věci přesně tak správní orgány postupovaly a v souladu s uvedenou judikaturou si vyžádaly kopie všech pokutových bloků, jejichž nedostatky nyní žalobce tvrdí. Správní orgány tak postavily najisto, že údaje uvedené v bodovém hodnocení žalobce odpovídají skutečností uvedeným v blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém řízení, že ve všech třech namítaných případech bylo řízení pravomocně ukončeno pokutou na místě a řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že žalobce bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 přestupkového zákona). Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
21. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost

jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. například žalobcem odkazovaný rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nebo rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018-45). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.

22. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových bloků.
23. Pokutový blok ze dne 21. 10. 2015 (související z oznámením ze dne 21. 10. 2015) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu a číslo občanského průkazu, podle něhož byla ověřena totožnost žalobce). Přestupek je popsán takto: „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „21. 10. 2015, 10:15 hod, Praha 2. Na Folimance 21, držel při jízdě MT čímž porušil ust. §7/c1 361/2000 Sb. 5A87414, EI 817936“. Pokutový blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 100 Kč (slovem i číslem), podpis oprávněné úřední osoby včetně jejího služebního čísla, datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení.
24. Soud má za to, že z těchto čitelně zapsaných údajů vyplývá, že žalobce se podle pokutového bloku dne 21. 10. 2015 v 10:15 na adrese Na Folimance 21 v Praze 2 dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu, neboť v rozporu s § 7 odst. 1 písm. f) téhož zákona při jízdě držel mobilní telefon. V tomto kontextu zápisová zkratka „MT“ pro mobilní telefon nečiní výkladové obtíže. Popis skutku zapsaný v navazujících bodech obsahuje veškeré podstatné informace, včetně konkrétního času spáchání přestupku a odkazu na konkrétní porušení ustanovení zákona o silničním provozu, včetně odstavce a písmene. Také označení právní kvalifikace paragrafem, odstavcem, písmenem i bodem lze hodnotit jako úplné. Popis místa spáchání přestupku soud považuje za kompletní a srozumitelný, obsahuje údaj nejen o konkrétní ulici, ale též číslu popisném nejbližší budovy. Výše pokuty je též stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis, je tedy nepochybné, že je adresován právě jemu. Na pokutovém bloku je dále uvedeno, že byl vypsán v Praze dne 21. 10. 2015 a že téhož dnem byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, rovněž identifikována služebním číslem. Výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou proto nedůvodné.
25. Pokutový blok ze dne 15. 9. 2016 (související s oznámením ze dne 16. 9. 2016) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu a číslo řidičského průkazu, dle kterého byla ověřena totožnost žalobce). Přestupek je popsán takto: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „DNE 15. 9. 2016 V 17:20 HOD. SADSKÁ u č. p. 413; PORUŠIL USTANOVENÍ § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb. – ŘIDIČ NEBYL PŘIPOUTÁN, NEPŘEDLOŽIL LÉK. POTVRZENÍ. RZ X“. Pokutový blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě ve výši 100 Kč (slovem i číslem), podpis oprávněné úřední osoby včetně jejího služebního čísla, datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení.

26. Soud má za to, že z těchto údajů vyplývá, že žalobce se podle pokutového bloku dne 15. 9. 2016 na adrese Sadská 413 dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, protože za jízdy nepoužil bezpečnostní pásy, jak mu ukládá § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Popis skutku (přestupkového jednání) obsahuje odkaz na zákonné ustanovení, včetně konkrétního odstavce i písmene. Ani právní kvalifikaci označené paragrafem, odstavcem i písmenem nelze nic vytknout. Žalobce se tedy mylí, když tvrdí, že odkazy jsou neúplné. Popis místa spáchání přestupku soud považuje za dostačující a srozumitelný, neboť v obci Sadská není jiná budova s č. p. 413 než v ulici Pražská, jak je adresa místa spáchání přestupku zapsaná v souvisejícím oznámení ze dne 16. 9. 2016. Je specifikována doba spáchání přestupku. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis, jeho pravost nebyla v žalobě relevantně zpochybněna. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v Sadské dne 15. 9. 2016, a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, označená služebním číslem. Také výhrady žalobce vůči tomuto bloku jsou proto nedůvodné.
27. Konečně pokutový blok ze dne 26. 3. 2017 (související s oznámením ze dne 27. 3. 2017) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, adresu místa pobytu a číslo občanského i řidičského průkazu, podle nichž byla ověřena totožnost žalobce). Přestupek je popsán takto: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „15:05 hodin 26. 3. 2017 ČESKÝ BROD ŽELIVSKÉHO § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb. ŘIDIČ NEBYL ZA JÍZDY PŘIPOUTÁN BEZP. PÁSEM RZ X“. Pokutový blok dále obsahuje údaj o uložené pokutě 200 Kč (slovem i číslem), podpis oprávněné úřední osoby včetně uvedení jejího jména příjmení a služebního čísla, datum a místo vypsání pokutového bloku a podpis přestupce s datem jeho připojení.
28. Soud má za to, že i z těchto údajů je srozumitelné, že žalobce se podle pokutového bloku dne 26. 3. 2017 v ulici Želivského v obci Český Brod dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, protože za jízdy nepoužil bezpečnostní pásy, jak mu ukládá § 6 odst. 1 písm. a) téhož zákona. Popis skutku (přestupkového jednání) obsahuje odkaz na zákonné ustanovení, včetně konkrétního odstavce i písmene, totéž lze říci o právní kvalifikaci. Žalobce se tedy mylí, když tvrdí, že odkazy jsou neúplné. Popis skutku (přestupkového jednání) zapsaný v navazujících slovních spojeních obsahuje veškeré podstatné informace, včetně konkrétního času spáchání přestupku. Popis místa spáchání přestupku soud považuje za kompletní a srozumitelný. Žalobce přehlédl, že obsahuje nejen označení obce, ale též ulice, kde byl přestupek spáchán. Výše pokuty je rovněž stanovena jednoznačně a čitelně. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován všemi údaji požadovanými pokutovým blokem. Na pokutovém bloku je jeho podpis, jehož pravost nebyla ze strany žalobce relevantně zpochyňována. Je nepochybné, že pokutový blok je adresován právě jemu. Rovněž je na pokutovém bloku uvedeno, že byl vypsán v Českém Brodě dne 26. 3. 2021, a že téhož dne byl převzat žalobcem. Řádně jej podepsala oprávněná úřední osoba, která je identifikována služebním číslem, jak vyžaduje pokutový blok. Ani výhradám žalobce vůči tomuto bloku soud nedal za pravdu.
29. Soud pro úplnost dodává, že příkazem ze dne 2. 12. 2016 se blíže nezabýval, neboť žalobce způsobilost tohoto rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidičů v žalobě nenamítal.

30. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné.
31. Neobstojí rovněž žalobcův nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků přestupce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou tímto způsobem přestupek vyřešit. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového bloku schvaluje. Podpis pokutového bloku rozhodně není formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, nebo ze dne 15. 12. 2021, č. j. 4 As 452/2019-27, odst. 16). Přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně právně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje na předmětném pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. Pokud jej nepodepíše, rozhodnutí v blokovém řízení nebude vydáno a věc se bude řešit ve standardním přestupkovém řízení. Podepsal-li však žalobce pokutový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

IV. Závěr a náklady řízení

32. Soud uzavírá, že žalobní body neshledal důvodnými ani nezjistil žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlídnout i bez námítky. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti, do níž spadá i obhajoba svých rozhodnutí v řízení před soudem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-4, či rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2021, č. j. 2 As 264/2019-38, odst. 34).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. července 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu